

[Pia Kjærsgaard]

Vi vil også have Tinget til at tage stilling til formuebeskatningen, som Fremskridtspartiet allerhelst så helt afskaffet, og vi har bemærket en vis velvilje hos regeringspartierne i samme retning. Men vi vil altså meget gerne se handling bag ordene.

Der har berettiget været sagt og skrevet meget om landbruget og dets vilkår i den seneste tid. Landbruget og fiskeriet er to erhverv, der hver for sig gang på gang løber ind i problemer. Fiskerne har kvoter at rette sig efter, og de belønnes endda for at sætte bådene på land. Det er ikke nemt at være fisker med alle de kvoter og øvrige begrænsninger. Landbruget pålægges nye store milliardudgifter uden mulighed for at forøge indtægterne. Der er ingen tvivl om, at vi vil se endnu flere landbrug nedlagt i de kommende år på grund af de barske økonomiske vilkår.

Det danske samfund har en kedelig evne til at pålægge landbrugserhvervet store krav på de forkerte tidspunkter. Vi mener ikke, at det kan blive ved med at gå på denne måde. De øjeblikkelige økonomiske problemer, landbruget er løbet ind i i forbindelse med høsten, gør, at Fremskridtspartiet nu arbejder med nogle forslag, der kan fremsættes i Folketinget i løbet af meget, meget kort tid.

Nu vil Fremskridtspartiet som sagt tage stilling fra sag til sag, og det er vi godt tilfredse med. Vi vil sagligt vurdere sagerne og acceptere det frihedsbrev, som regeringen har givet os.

Jeg må nok sige, at jeg virkelig har undret mig over denne debat i dag. Jeg havde faktisk troet, at nu, hvor valget er overstået, og hvor konstellationen ser anderledes ud, end den gjorde inden folketingsvalget, ville der være lidt ekstra gejst i debatten, ville der være oplæg til Fremskridtspartiet også, som har fået fremgang efter valget, som er kommet ind sammen med Det Radikale Venstre – beklageligvis, vi må jo have de Radikale med i det, vi også kalder det grumsede flertal, men vi tager dem gerne med, når nu det er på den måde.

Vi havde egentlig regnet med, at man fra regeringspartierne ville stille sig anderledes i stedet for denne totale enighed, der har været imellem regeringspartierne og Socialdemokratiet. Det er rigtigt, som statsministeren sagde, at denne periode, som statsministeren har lagt det op, ikke bliver så forfærdelig meget anderledes

end den anden periode, hvor regeringen kom i mindretal 55 gange, og der er noget, der tyder på, at regeringen vil finde sig i det samme i denne periode, hvor frieriet til Socialdemokratiet er så åbenlyst.

Jeg skal i det mindste takke statsministeren for, at han lagde afstand til Socialistisk Folkeparti i sin tale. Det synes jeg var rosværdigt i det mindste, når nu statsministeren er så velvillig over for Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Statsministeren omtalte også, at der ikke skulle ske en stigning i de offentlige udgifter. Vi er naturligvis tilfreds med, at statsministeren i det mindste kommer med den udlægning, selv om Fremskridtspartiet naturligvis som nævnt meget, meget gerne så nogle besparelser på det offentlige overforbrug. Men jeg kan ikke forestille mig, hr. statsminister, hvordan de trepartsforhandlinger vil kunne løse noget, hvordan man vil kunne nå en lønfremgang ved skattelettelser, som statsministeren lægger op til, når der ikke samtidig sker nogle besparelser. Regeringspartierne og helst med statsministeren i spidsen er nødt til at se på det offentlige overforbrug, vi har i dette land, ellers går det ganske enkelt ikke.

Hr. Svend Auken sagde, at nu ville han ikke strides med statsministeren og ville lade fortiden ligge, og det skal jeg sandelig lige love for, at det levede hr. Svend Auken meget godt op til. Jeg skal kun være med til at beklage denne tamme debat, denne alliance imellem regeringspartierne og Socialdemokratiet. Jeg synes, det er dybt beklageligt.

Statsministeren har klart og tydeligt afvist vælgerne ønske og lagt sit ministerium i Socialdemokraternes hænder.

Vi vil til gengæld godt love vælgerne, at vi fastholder den ikkesocialistiske linje. Når nu regeringen vil føre den socialistiske linje, så fastholder Fremskridtspartiet fortsat, at vi ønsker en antisocialistisk politik i dette land. Der vil altså fortsat være et godt alternativ til den røde og halv røde politiske linje; det skal Fremskridtspartiet garantere for.

Glønborg (KRF):

Ved indledningen til Folketingets arbejdsår føler vi naturligvis en vis spænding: hvordan vil det gå? Det er vælgerne, som har givet os vo-